

PREMIJERA Komad Eugena Ionesca u splitskom HNK u režiji Aleksandra Ogarjova

Ćelava pjevačica s novom frizurinom

Izvrstan ansambl oduševljeno je prionuo na novo čitanje Ionesca

ŽELIMIR CIGLAR

Pitate li me češlja li se Ćelava pjevačica i dalje na isti način, iznenadit ću vas odgovorom. Promijenila je frizuru. Posvjedočio je to izvrstan, radišan i za kazalište zauzet ansambl HNK Split predstavom "Ćelava pjevačica" Eugena Ionesca što ju je režirao moskovski redatelj Aleksandar Ogarjov.

Iako je praizvedba bila 1950, iako nam se devedesetih činilo da je teatar apsurdna umro i zastario, Ogarjov je dokazao kako bujanjem nove građanske klase oživljava i teatar koji je problematizira. Pristupio je problemu posve neočekivano.

Žuta podmornica

Umjesto mračnih, minimalističkih prostora na koje smo navikli kad su posrijedi Ionesco i Beckett, Vera Martinova osmislila je prostor i kostime nadahnute "Alicom u zemlji čudeša". Glumci izlaze iz malih iskošenih kućica, odjeveni su oduševljeno šareno, a sve to glazbena podloga Beatlesa i "Žute podmornice" dodatno razglabljuje i pruža onima koji su na sceni najvažniji, glumcima, pri-

liku za igru.

Nonsens, koji Ogarjov rafirmira, glumcima je omogućio da budu istinski kreatori smisla besmislenih rečenica. Zoja Odak i Trpimir Jurkić otvaraju predstavu doslovce igrajući se poput djece u vrtiću, a Snježana Sinovčić-Šiškov i Elvis Bošnjak, kao usporadni par, pronalaze vlastite puteve, također originalne i tako točne i precizne kao da je posrijedi balet. Dijana Vidušin, kao prinoiva kazališta, pokazala je

Ogarjov je dokazao kako bujanjem nove građanske klase oživljava i teatar apsurdna koji je problematizira

izuzetnu radinost, vedrinu i energičnost, a ansambl joj je pružio punu podršku, koju je ona zahvalno prihvatila i radosno uzvratila istom mjerom.

Majstorsko svjetlo

Mijo Jurišić također je novak, ali drugi dio predstave u ulozi Vatrogasca bilo je njegovo novo vješto

Očudojući prostor i "raspjevane" kostime osmislila je Vera Martinova

opkoračenje Ionesca.

I koreografkinja Albina Rahmatulina zahtjevno je i precizno glumcima davala naputke u osvajanju pro-

stora i vlastita tijela, a Zoran Mihanović toliko je pouzdan majstor svjetla da bez njega ova predstava i ne bi bila zamisliva.

Publika je uživala na reprizi, iako je bilo i srednjoškola. Uzdamo se u skorašnje gostovanje u Zagrebu.

Aleksandar Ogarjov

Tajna uspjeha

U čemu je tajna uspjeha ove predstave? Možda u tome što su svi glumci bili na svakoj probi, što je redatelj probe održavao i poslije premijere tražeći od glumaca njihov maksimum. Suradnja svih sudionika, uključujući i scenske radnike, bila je besprjekoma. Aleksandar Ogarjov izuzetno je uspješno režirao "Svećenikovu djecu" Mate Matišića u Moskvi i Gavranova "Muža moje žene". Za tjedan dana počnne režirati u "Gavelli".

Probe i nakon premijere